

Debrecenben fejbelötte magát gróf Hoyos György

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Debrecenből jelentik: Szerdán éjjel az Arany Bika-szálló előcsarnokában fejbelötte magát gróf Hoyos György, gróf Hoyos Miksa unokaöccse, a Nemzeti Bank debreceni fiókjának tisztviselője. A fiatal gróf herceg Windischgrätz Imrével és gróf Telcki Ferencel cigányzene mellett mulatozott, majd elővette a revolverét és azzal játszadozott. Barátai kivették

a kezéből a fegyvert és a töltényeket is kiszedték a pizsolyból.

Gróf Hoyos György ezután rövid idő múlva kiment az előcsarnokba, ahonnan revolverdörrenés hallatszott. Gróf Hoyos barátai kirohantak az előcsarnokba, ahol dőlött, vérző fejjel feküdt a fiatal gróf. Barátai azt hangoztatják, hogy véletlen szerencsétlenség történt. A gróf állapota életveszélyes.

Letartóztatták a fasiszlapárt egyik vezérét

Két millió líra elikkasztásával vádolják Filippo Filippellit

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Milánóból jelentik: Nagy szenzációja van a fasiszta pártnak. A rendőrség szerdán letartóztatta a párt egyik vezérét, Filippo Filippellit ügyvédet, mert kétmillió lírt elikkasztott az angol Duniop-gyár milánói fiókjától. Filippellinek nagy szerepe volt Mateotti meggyilkolásában, ő volt az, aki Cesare Rossit, Mussolini egykori sajtófőnökét Luganóból olasz földre csalta át és a rendőrséggel elfogatta. Cesare Rossit életfogytiglani börtönre ítélték.

Filippelli a rendőrség jelentése szerint a sikkasztást beismerte.

A belvárosi temető — köztemető

A belügyminiszter megsemmisítette a kisgyűlés határozatát

(A Délmagyarország munkatársától.) Igen sok vita volt már Szegeden a temetőprobléma körül. Differenciák leginkább olyankor keletkeztek, amikor valamelyik katolikus temetőben másvallású halottat temettek el. A múlt évben a kisgyűlést is foglalkoztatta a kérdés egy konkrét esettel kapcsolatban. A kisgyűlés hosszú vita után dr. Tóth Imre indítványára kimondotta, hogy a temetők kezelésének eddigi rendszerét megváltoztatja, a temetőügyek intézését a temetőbizottság helyett az egyházra bizza.

A kisgyűlés határozatát Zarnóczy Béla törvényhatósági bizottsági tag megfellebbezte a belügyminiszterhez. Fellebbezését arra alapította, hogy a kisgyűlés határozata törvénytelen, mivel a temető a város tulajdonában lévő területen fekszik, azt egyik egyház sem sajátíthatja ki magának, annak köztemető jel-

legét a törvény biztosítja. Ha a kisgyűlés a temetőügyek intézését átruházza az egyházakra, akkor megszűnik a köztemető jelleg, ami viszont állandó differenciáknak lehet az okozója.

A belügyminiszter döntése ebben az ügyben most érkezett meg Szegedre. A miniszter a kisgyűlés határozatát Zarnóczy fellebbezése alapján megsemmisítette és kimondotta, hogy a város hatóságának vissza kell állítania a régi rendszert, vagyis a temetőügyek intézésének jogát vissza kell adnia a közgyűlés által alkotott temetőbizottságnak. Megállapította a miniszter, hogy a belvárosi temető köztemető és ezt a jellegét nem lehet megszüntetni. Az egyházak csak a kimondottan egyházi jellegű temetők ügyeit intézik önállóan, a köztemető fölötti rendelkezés joga mindig a közgazdálkodási hatóságokat illeti meg.

Husvét után megkezdik a legforgalmasabb útvonalak aszfaltozását

(A Délmagyarország munkatársától.) A polgármester megbízásából hétfőn Budapestre utazott dr. Pávó Ferenc tb. tanácsnok, hogy Hirsch Mihály aszfaltozási vállalkozóval tárgyaljon a szerződési tárgyalások során felmerült differenciák megszüntetése ügyében. Mint ismeretes, a vállalkozó olyan feltételt kívánt beiktatni a szerződésbe, amely szerint a város az aszfaltjavítás költségeinek hitelezendő részét a londoni szénaranyárfolyam szerinti aranypengőben köteles letérleszteni. A polgármester ennek a feltételnek az elfogadását — hivatkozva az érvénylen levő valutáris rendelkezésekre — megtagadta, a vállalkozó azonban ragaszkodott hozzá, mivel a vállalkozást finanszírozó pénzintézet ehhez a feltételhez kötötte a kölcsön folyósítását.

A Hirsch-cég azt ajánlotta, hogy a város kisérelje meg a pénzügyminisztériumban, hátha hozzájárulnak ehhez a feltételhez. Dr. Pávó Ferenc és a Hirsch-cég igazgatója felkeresték dr. Vargha Imre pénzügyminiszteri államtitkárt, aki azonban határozottan kijelentette, hogy a kérdéses feltétel elfogadásához és alkalmazásához semmi esetre sem járul hozzá, mivel az homlok egyenest ellenkezik a kormány pénzügyi politikájával.

Már-már úgy látszott, hogy a tárgyalások fellecszakadnak és az aszfaltjavítás dolga ismét megfeneklik, amikor Hirsch közölte a város kiküldöttjével, hogy megváltoztatta álláspontját, hozzájárul az aranypengő szokottan értékelési módjára vonatkozó feltételének tör-

város bocsásson rendelkezésére halván vagon tűzfűtő a nyilvános árveréseken elért árak ellenében a városi erdők faterméséből. Erre a fára az aszfaltfűtéshez van szüksége a vállalatnak. Ennek a pótfeltételnek a teljesítése, mivel az anyagi megterheléssel, vagy károsodással nem jár, valószínűleg nem ütközik akadályba.

Hirsch közölte a város hatóságával azt is, hogy a jövő héten Szegeden aláírja a szerződést és az aszfaltjavítási munkálatot közvetlenül husvét után a legforgalmasabb útvonalakon megkezdik.

Itt említjük meg, hogy a város érdekes ajánlatot kapott a Valéria-tér kikövezésére. A budapesti Köszénbánya és Téglagyár Részvénytársaság lelte az ajánlatot, amely szerint a 4000 négyzetméternyi kiterjedésű tér burkolásához szükséges kőanyagot hajlandó három évi hiteltre a város rendelkezésére bocsájtani, sőt szükség esetén a burkolómunka elvégzését is vállalja. A polgármester kijelentette, hogy a város a mai viszonyok között egyelőre nem gondolhat arra, hogy átburkoltassa a Valéria-teret, amelynek rendbehozása pedig igen sürgős lenne. De tárgyalni fognak az ajánlattevő vállalattal és ha sikerül a megállapodás, lehet, hogy mégis sor kerül a tér burkolatának rendbehozására. A polgármester véleménye szerint a Valéria-tér rendeltetésének jobban megfelelne az aszfaltburkolat, különösen azon a részen, ahol a husplac van.

Dr. Szily Kálmán államtitkár Szegeden

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Szily Kálmán államtitkár, a kultuszminisztérium egyetemi osztályának vezetője tegnap Szegedre érkezett. Szerdán nagyfentossági egyetemi ügyekben tanácskozott a Ferenc József Tudományegyletem tanárosaival. A tanácskozások — hír szerint — az egyetemi költségvetés csökkentésével van összefüggésben, de szó volt értesülésünk szerint az egyetemi építkezésekkel kapcsolatos és még elintézetlen kérdésekről is.

Az államtitkár csütörtökön reggel utazik vissza Budapestre.

Móra Ferenc a magyar újságírók szabadság-lakomáján

Budapesti tudósítónk jelenti: A budapesti újságírótestületek hagyományos március 15-iki szabadság-lakomáján az idén az ünnepi beszédet a Jókai-serleggel az Otthon nagytermében Móra Ferenc tartotta.

Az ünnepet Márkus Miksa nyitotta meg azzal a bejelentéssel, hogy a Magyar Újságírók Egyesülete nagy örömmel üli meg a sajtószabadság ünnepét, mert tagjainak száma ez évben elérte a 6600-at. Ezután jelenti, hogy a szabadság-lakoma ünnepi szónokának az idén Móra Ferencet kérték fel. (Éljenzés.) Két évvel ezelőtt Mollay István, tavaly Szatmári Mór tartotta az ünnepi beszédet, tehát a legjelentősebb politikai irányok képviselői. Móra Ferenc, aki disze a magyar újságírásnak, büszkesége az, hogy iradalomnak a egyik legismertebb neve az országnak, köztudomás szerint nem tartozik a napilapítókaknak semmilyen pártjához, sőt gyakran éles kritikával helyezkedik szembe minden politikával. (Hosszan tartó éljenzés. Igaza van! — kiáltások.)

Ezután Móra Ferenc tartotta meg háromnegyed-órás ünnepi beszédét, amelyet sokszor megszakított a taps és éljenzés. A régi március 15-ön kezdte, amely sokáig csak a parasztok és iparosok ünnepe volt, az úri közönség, a hivatalos világ mindig lenyezte és távolartotta magát tőle. Mire hivatalos ünneppé tették a március 15-öt, akkorra kifakult, sablonná vált, a nemzetiszínszalagos ékszerdobozból kicsuszott, elveszett, elikkadt a briliáns: a hit és a lélek. 1848 márciusa száz évvel megelőzte a kort, 1932 márciusa száz évvel csuszott vissza 1848 mögé, március 15 ma a halottak ünnepe, de a halhatatlan halottaké, akik vissza fognak térni, mint Csaba vitézei a hadak útján. (Zajos éljenzés) s ennek a visszatérésnek a kapuját éjjel-nappal az a magyar sajtó tartja nyitva, amely nemcsak ma hanem hétköznapi napokon is március csillagát hordja a homlokán. (Percekig tartó taps.) Beszél az újságírás nehéz esztendeiről, amelyek, félős, még ezután fognak telőzödni. Ki kell mondani, hogy a háború óta nincs szabadsajtó, a hatalomra jutott percek-emberek, egyszer ilyen, máskor amolyan színiek, hirdetőoszloppá tették a sajtót s teleraggatták a maguk plakátjaival, hogy aztán, mikor visszahullanak a semmibe, az értelmetlenség és a rosszhiszeműség minden felelősséget a sajtó nyakába varrjon. (Hosszu taps és éljenzés.)

Móra Ferenc így végezte beszédét:

— Mikor egy márciusi ifju, akit Petőfi Sándornak hívtak, elindult Segesvár felé, akkor egy másik márciusi ifju, Jókai Mór nevű, füstöt mondott s abban azokat éltette, akik ezután hálnak meg a hazáért. Erről a diszes helyről, amilyen eddig nem jutott világi skriblifexnek, kezében Jókai ékköves ezüst serlegével azt az újságíró-generációt köszöntöm, amely majd a mi helyünkre lép, csetlő-botló öregekre, akik nem úgy szolgálják a hazát, ahogy szerettük sokan, hanem ahogy lehetett. Ők, akik utánunk sarjadnak, boldogabbak lesznek, mint mi, mert egy boldogabb országot fognak szolgálni. Ha majd ők is szabadság-lakomát ülnek, vidámabban, mint mi és megemlékeznek rólunk, öregekről, egyet ismerjenek el rólunk: hogy tévedhettünk a teleteinkben, de egyben érdemes a nyomunkba lépni, — eredményesebben lehet szeretni a fajtánkat, a hazánkat, de becsületesebb szándékkal nem, mint ahogy mi szerettük.

A páratlan sikerű beszéd után, amelyről sok újságírószem könnybelábal, az ünnepi vacsora több száz résztvevője percekig felálva tapsolta Móra Ferencet.